

Ковалевська-Славова А. В.

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

КОМУНІКАТИВНА СТРУКТУРА СУЧАСНИХ ІПСО

Статтю присвячено виокремленню комунікативної структури сучасних інформаційно-психологічних операцій з огляду на їхню іманентну сугестивність на патогенність. Оскільки основна мета ІПСО, що полягає в підтримці або зміні певних уподобань адресата, передбачає нетотожність, викривленість інтерпретації об'єктивної реальності як її фундаментальну ознаку, тож величезної важливості, особливо за умов сучасної соціально-політичної ситуації, що склалася в Україні, набуває не лише питання систематизації ІПСО як вкрай потужного феномену сучасного інформаційного простору країни, а й проблема формулювання стратегій і тактик протидії негативному впливу, продукованому патогенними текстами в рамках ІПСО. Вироблення таких подальших механізмів протидії негативному ефекту ІПСО є можливим лише за умови чіткого дефінування лінгвосугестивної структури ІПСО та кваліфікації власне лінгвістичного складника як домінанти інформаційної деструкції, визначення її сугестивної специфіки, що, беззаперечно, уможливить ідентифікацію патогенних елементів такої інформації і, таким чином, можливість редукації, нейтралізації чи бодай мінімізації її наслідків. У статті також окреслено як особливості класичних напрямів вивчення сугестії, так і специфіку новітніх креативних наук, присвячених аналізу впливових дискурсів, і представлено новітній полівимірний та комплексний науковий напрям спін-сугестологію, який скеровано як загалом на наукове вивчення сугестії, тобто комунікативного впливу, і потенційну зміну сприйняття певних сугестогенних дискурсів реципієнтами, певне смислове «обертання» сугестогенного дискурсу, його штучно створену своєрідну різнобічну, різноаспектну актуалізацію; так і почасти на формування алгоритму нейтралізації патогенності мегадискурсів ІПСО як нерозривного комплексу іманентно сугестивних вербальних, невербальних та екстралінгвістичних показників, а також екологізацію і депатологізацію інформаційного простору в зазначеному дискурсивному сегменті, що є особливо важливим аспектом сучасної інформаційної політики держави в умовах гібридних воєн і максимально унаочнює перспективність дослідження.

Ключові слова: ІПСО, інформаційно-психологічні операції, комунікативний вплив, сугестія, НЛП, патогенні тексти, спін-сугестологія, комунікативна структура.

Постановка проблеми. Сучасне нетократичне суспільство (див. 8) – це суспільство, де дані є основним товаром, що надає вирішального значення нетократичному дискурсу, однією з рис якого є повна сугестивність і патогенність, що характеризують цей дискурс як такий, що «викликає чи, на думку експертів, здатний завдати шкоди моральному та психічному здоров'ю особи, нації, держави, людства» [5, с. 209].

Саме ці сугестивність і патогенність поширюються на всі типи і види конфліктної комунікації, але абсолютної ваги набувають саме під час війни, невід'ємною частиною якої інформаційне протиборство, наряду із веденням традиційних бойових дій. Такий дискурс називається ІПСО, або PSYOPS – інформаційно-психологічні спецоперації, визначені Міністерством оборони США як «запланована політична, економічна, військова та ідеологічна діяльність, спрямована на іноземні

країни, організації та окремих осіб з метою створення емоцій, ставлень, розуміння, переконань та поведінки, сприятливих для досягнення ... політичних і військових цілей» [14], підкреслюючи, що вони «передають вибрану інформацію та показники іноземній аудиторії, щоб вплинути на її емоції, мотиви, об'єктивні міркування та, зрештою, поведінку» [14].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Традиційно ІПСО, як і феномен інформаційних воєн, розглядаються в рамках парадигми державної безпеки. Базовими цілями ІПСО офіційно визначено «послаблення волі цільової аудиторії супротивника або потенційно супротивника; зміцнення прихильності дружньої цільової аудиторії; забезпечення підтримки та співпраці аудиторії, яка не має зобов'язань або не визначилася» [7], також акцентовано на те, що «ефективність ІПСО-операцій НАТО може бути покращена, якщо вони під-

тримують і підтримуються іншими лініями операцій, особливо в інформаційному середовищі» [7].

Експерт з історії та державного управління Роберт Лонглі зазначає, що «типові тактики ІПСО на полі бою включають: розповсюдження брошур або листівок, які заохочують противника здатися в полон і дають інструкції, як безпечно здатися; візуальний «шок і трепет» масованої атаки з використанням величезної кількості військ або технологічно передової зброї; невибіркове використання снайперів, мін-пасток і саморобних вибухових пристроїв (СВП); події під «помилковим прапором»: атаки або операції, спрямовані на те, щоб переконати ворога, що їх здійснили інші країни або групи, тощо», підкреслюючи, що «у всіх випадках метою психологічної війни на полі бою є знищення морального духу ворога, що спонукає його до капітуляції або дезертирства» [13]. Офіційно же головні місії спецпідрозділів ІПСО розподіляються на:

- вплив інформацією. Місії військової інформаційної підтримки (MISO) передбачають обмін конкретною інформацією з іноземною аудиторією для впливу на емоції, мотиви, міркування та поведінку іноземних урядів і громадян. Це може включати кібервійну та передові методи комунікації в усіх формах медіа;

- навмисне повідомлення неправди. Місії військового обману використовують психологічну війну, щоб навмисно ввести ворожі сили в оману під час бойової ситуації;

- поради уряду. Міжвідомчі та урядові місії підтримки формують і впливають на прийняття іноземних рішень і поведінку на підтримку цілей держави;

- забезпечення зв'язок для рятувальних зусиль. Місії інформаційної підтримки цивільних органів влади (CAIS) допомагають цивільному населенню під час ліквідації наслідків стихійних лих, обмінюючись важливою інформацією для підтримки рятувальних заходів [15].

Формування цілей статті. У вітчизняній же науці (і, на жаль, на практиці) активізація цього поняття пов'язана з відомими подіями 2014 року, з уторгненням військ РФ в український Крим, Донецьк і Луганськ, а надалі – і із початком повномасштабного вторгнення країни-агресора до України 24 лютого 2022 року. Проте власне військової агресії передувала т. зв. латентна фаза – фаза «прихованого проникнення в інформаційне поле противника з метою дослідження середовища, апробації певних ідей та потенційного ефекту їх застосування, а також для створення

і закріплення власних інформаційних майданчиків для подальшої агресії» [4, с. 240], а оптимальним інструментом для досягнення цієї мети виступили так звані медіа-віруси – «інформаційні носії (події, скандали, чутки, діяльність організації та окремих осіб), що несуть у прихованому вигляді завуальовані ідеї та меседжі» [4, с. 240]. До таких вірусів уналежнюють цілеспрямовані віруси (реклама, передвиборчі гасла, штучно детоновані «інформаційні бомби»); віруси-тягачі – спонтанно виникають та миттєво підхоплюються, наповнюються певним змістом, спрямованим на вирішення певних завдань; спонтанні віруси, що народжуються та поширюються без конкретної цілі, але в разі успішності можуть бути використані для вирішення певних завдань; а також т. зв. тактика медіа-активізму, тобто тактика «партизанської інформаційної війни, що реалізується окремими медіа-активістами або групами таких активістів» [4, с. 241].

На сьогодні вміння протидіяти такій агресії набирає обертів, проте це жодним чином не знімає якнайнайгальнішої необхідності в розробці зазначеної проблеми, усвідомленні всього спектру її ознак, складників, прийомів, психотехнік (патогенних, маніпулятивних за своєю природою) для надання максимальної відсічі агресору та забезпечення української держави. Проте відзначимо, що, на жаль, на сьогодні наявно дуже мало досліджень ІПСО, здійснених із залученням новітніх синтетичних наукових напрямів, у межах яких був би наявний комплексний підхід до аналізу комунікативного буття особистості й соціуму у всьому комплексі їхнього функціонування (психологічні, нейрофізіологічні, соціальні, мовні параметри) та з урахуванням наскрізної впливовості всіх інтерактивів. До таких наук ми щонайперше уналежнюємо нейролінгвістичне програмування, сугестивну лінгвістику, профайлінг, спін-докторинг та інші, які і становитимуть теоретичну базу нашого дослідження, включно із представленим у наших попередніх роботах новітнім напрямом спін-сугестології, скерованим на ідентифікацію, класифікацію та нейтралізацію чи мінімізацію негативного впливу ІПСО (див. 2, 3, 9, 10, 11, 12). Також зазначимо, що критерієм більшості класифікацій ІПСО є насамперед їхня локальна або чисто технічна домінанта, але поза увагою дослідників зазвичай залишається кваліфікація власне лінгвістичного складника як домінанти інформаційної деструкції, визначення її сугестивної специфіки, що уможливило б ідентифікацію патогенних елементів такої інформації і, таким чином,

можливість редукції, нейтралізації чи бодай мінімізації її наслідків. У цьому аспекті запропонований нами у попередніх роботах підхід (див. 2, 3, 9, 10, 11, 12) дав змогу значно розширити наявну класифікацію інформаційних воєн, оскільки ми брали до уваги їхні глибинні, природні компоненти, до яких насамперед уналежнюємо використання неправдивої, деструктивної інформації і обов'язковий сугестійний ефект. Відповідна ідентифікація можлива лише на рівні синтезу новітніх дослідницьких методів і методологій, перш за все – НЛП (метамодель і Мілтон-модель), сугестивної лінгвістики, спін-докторінгу та теорії брехні (П. Екман) в парадигмі спін-сугестології, оскільки саме ці науки вивчають сугестійну, тобто впливову сторону існування будь-якої інформації, де мова може розглядатися як суцільно сугестійне. Крім того, основна мета ППСО, що полягає в підтримці або зміні політичних уподобань адресата, передбачає нетотожність, викривленість інтерпретації об'єктивної реальності як її фундаментальну ознаку, тож величезної важливості, особливо за умов сучасної соціально-політичної ситуації, що склалася в Україні, набуває не лише питання систематизації ППСО як вкрай потужного феномену сучасного інформаційного простору країни, а й проблема формулювання стратегій і тактик протидії негативному впливу, продукованому патогенними текстами в рамках ППСО, що й визначає актуальність дослідження, скерованого на виокремлення комунікативної структури ППСО для вироблення подальших механізмів протидії їхньому негативному ефекту.

Виклад основного матеріалу дослідження. Зазначимо, що власне назва запропонованого нами наукового напрямку – «спін-сугестологія» – складається з двох частин, що пояснюють його базову специфіку: частина «сугестологія» демонструє скерованість напрямку на наукове вивчення сугестії, тобто комунікативного (вербального і невербального) впливу, а частина «спін» (від англ. «spin» – вертіння, обертання) дефінує скерованість на потенційну зміну сприйняття певних сугестогенних дискурсів реципієнтами, певне смислове «обертання» сугестогенного дискурсу, його штучно створену своєрідну різнобічну, різноаспектну актуалізацію (пор. із технікою рефреймінгу в НЛП, назва якої дослівно перекладається як «зміна рамки»), що є одним із головних завдань зазначеного наукового напрямку.

Отже, метою спін-сугестології (СС) є формування алгоритму нейтралізації патогенності мегадискурсів як нерозривного комплексу імма-

нентно сугестивних вербальних, невербальних та екстралінгвістичних показників, а також екологізація і депатологізація інформаційного простору в зазначеному дискурсивному сегменті. Досягти зазначеної мети можна шляхом реалізації таких конкретних завдань (тактик):

- дефінувати поняття патогенного тексту, дискурсу і мегадискурсу, виокремити і розмежувати їхні ознаки;
- визначити поняття потенційної і реальної патогенності;
- типологізувати різновиди патогенного тексту, дискурсу чи мегадискурсу;
- ідентифікувати вербальні показники – маркери патогенності;
- класифікувати ідентифіковані вербальні конструкції за допомогою використання відповідних валідних методів для отримання остаточних даних щодо належності певного тексту, дискурсу чи мегадискурсу до того чи іншого типу патогенного тексту;
- кваліфікувати поняття мінімізації та нейтралізації негативного впливу патогенних політичних текстів;
- запропонувати стратегії і тактики для мінімізації чи нейтралізації негативного ефекту патогенних політичних текстів, дискурсів і мегадискурсів;
- сформувати алгоритм застосування цих стратегій і тактик та верифікувати їхню дієвість.

Головним об'єктом спін-сугестології вбачаємо патогенні тексти, дискурси і мегадискурси як масиви з притаманною їм імманентною наскрізною сугестивністю та патогенністю.

Предметом же СС є специфіка реалізації лінгвістичної сугестивності та алгоритм нейтралізації потенційної патогенності у масивах патогенних текстів, дискурсів і мегадискурсів.

Дослідники відзначають, що для вирішення цих надважливих питань необхідно «створити ефективну систему підтримання інформаційної безпеки держави як інструменту протидії зовнішньому інформаційному впливові ... Це питання набуває особливої актуальності в умовах бурхливого розвитку сучасних інформаційних технологій, котрі дають змогу використовувати засоби масової інформації та комп'ютерні мережі як один з основних елементів «гібридних воєн» для здійснення цілеспрямованого впливу на населення та армію супротивника, власне суспільство і світову спільноту» [6, с. 40]

Із зазначеного випливає, що максимальної ваги в ситуації, що склалася в інформаційному просторі не лише України, а й багатьох інших

країн світу, набуває саме проблема нейтралізації інформаційних загроз та наслідків як інформаційних воєн взагалі, так і інформаційних операцій почасти, розв'язання якої уможливило б формування відповідних планувальних рішень у галузі державної інформаційної безпеки України, а відтак – і екологізацію та оптимізацію інформаційного простору.

Також одним із пріоритетів розвитку країни є створення структур, що відповідають за інформаційно-психологічну безпеку, але формування зазначених органів неможливе без відповідного наукового-операційного підґрунтя, яке наразі не є розробленим з огляду на відсутність комплексних наукових розвідок із зазначеної теми, що вимагає розробки не лише формування теоретичних засад їхнього функціонування, а й відповідних навчально-методичних посібників, довідників тощо. Тим не менш, саме депатологізація інформаційного простору є однією із головних цілей пропонованого нами наукового напрямку – спін-сугестології, що не лише надасть змогу реалізувати зазначені у вищеназваних законодавчих актах вимоги, а й закласти фундаментальні засади протидії поширюванню у рамках патогенних текстів ППСО.

Наукова новизна спін-сугестології полягає в тому, що в її рамках:

– уперше імплементовано поняття ППСО до лінгвістичної площини та запропоновано класифікацію особливостей реалізації сугестивності в межах ППСО, що вводить поняття ППСО до гуманітарної парадигми замість суто військової та технічної;

– уперше запропоновано комплексний науковий апарат для ідентифікації патогенності ППСО та подальшої нейтралізації відповідних негативних ефектів, що дасть змогу оптимізувати інформаційне поле країни;

– розширено системний склад специфічних мовних сугестогенів та пояснено їхню нейролінгвістичну природу.

Як уже було зазначено, боротьба з негативними наслідками ППСО неможлива без попередньої ідентифікації патогенності зазначених масивів, а також – без виокремлення їхньої комунікативної структури, що уможливить дефінування зазначених впливових компонентів в інформаційному просторі.

Отже, в парадигмі спін-сугестології запропоновано розподіляти цілісний феномен ППСО на такі комунікативні складові:

1. *«Сугестивний стратегічний нарратив»* (ССН), на відміну від класичного розуміння страте-

гічного нарративу, витлумачуваного як певна основа ідеології, макророзповідь, «осьовий контентний елемент всієї інформаційної (в т.ч. – пропагандистської) діяльності держави і на його утвердження в цільових аудиторіях (внутрішніх чи зовнішніх) і спрямовується діяльність всіх комунікативних можливостей держави» [1], в рамках нашого комплексного дослідження розумітимемо його як квінтесенцію кампанії ППСО, що вирізняє її від інших, головну контентну домінуючу всієї її інформаційної сутності, на донесення якої до потенційної аудиторії спрямовано всю діяльність кампанії (напр., *«русские своих не бросают»*, *«деды воевали»*, *«можем повторить»*, тощо).

2. *Патогенний текст (ПТ)*, який розуміємо як функційно та семантично впорядкований вербально-невербально-ситуативний конструкт невеликого обсягу, який містить сугестивний стратегічний нарратив політичної чи інформаційної кампанії, набуваючи монологічної форми з адресантною ідентифікацією (напр., слогани, програми, біографії, повідомлення). Вербальними показниками патогенності ПТ є *лінгвістичні патогенні конструкти* – чіткі словесні маркери, які можна в його рамках ідентифікувати через метамодельний аналіз типу політичного слогану (напр., *«мы один народ, мы вместе с Россией»*, *«только от наших людей будет зависеть из будущее и мы будем с уважением относиться к любому их выбору»*, тощо).

3. *Патогенний дискурс (ПД)*, який витлумачуємо як вербально оформлену функційно та семантично впорядковану середню за обсягом групу слів чи речень у комплексі з невербальними показниками, яка, будучи завершеною смисловою єдністю, є своєрідною платформою для реалізації та подальшої трансляції сугестивного стратегічного нарративу, вже вербалізованого в межах політичного тексту, але може набувати форми діалогу та полілогу, з відомим і чітко ідентифікованим адресантом – «обличчям» ППСО чи його колегами (напр., заяви, інтерв'ю, виступи, звернення до громадськості, спілкування в програмах та токшоу). Вербальними показниками патогенності ПД є *лінгвістичні патогенні патерни* – повторювані словесні маркери, які можна ідентифікувати в межах Мілтон-модельного та метапрограмного аналізу.

4. *Патогенний мегадискурс (ПМд)*, який пропонуємо дефінувати як вербально оформлену функційно та семантично впорядковану велику за обсягом групу слів чи речень в комплексі з невербальними, екстралінгвістичними та ситу-

ативними показниками, яка, будучи завершеною смисловою єдністю, є своєрідною мегаплатформою, мегасистемою для ретрансляції політичного дискурсу і політичного тексту, набуваючи форм монологу, діалогу та полілогу для сприйняття максимально широкою аудиторією і формально завжди подається не як прямий політичний текст із визначеним автором, а функціонує без відомого і чітко ідентифікованого адресанта (чи з фейковим) (напр., новинні сюжети, публікації в мережі Інтернет, інших ЗМІ). Вербальними показниками патогенності ППМд є *лінгвістичні патогенні мегапатерни* – повторювані смислові конструкції, які можна в його рамках ідентифікувати в межах спін-докторингового аналізу, елементного NAR-структурного аналізу, типологізації інформаційних воєн та типів неправди.

Якщо в рамках дослідження потенційно патогенного політичного тексту, дискурсу чи мегадискурсу не йдеться про специфічний текст, дискурс чи мегадискурс, пропонуємо дефінувати предмет дослідження як «масив», а не «текст» для уникнення термінологічної омонімії з раніше представленими одиницями, розуміючи під ним генералізовану функційно та семантично впорядковану сукупність елементів, яка, будучи завершеною смисловою єдністю, містить і транслює чи / та ретранслює потенційно патогенне сугестивне повідомлення для певної групи осіб.

Висновки. Отже, виокремлена в рамках новітнього напряму спін-сугестології та представлена у науковій розвідці комунікативна структура

ПІСО уможливить не лише більш детальне дослідження феномена ПІСО у власне комунікативній сфері, яка наразі залишається вкрай мало розробленою як у вітчизняній, так і у світовій науковій парадигмі, а й прислужиться у вирішенні проблеми формулювання стратегій і тактик протидії негативному впливу, продукованому патогенними текстами в рамках ПІСО

Підкреслимо, що в разі формування своєрідної інформаційної бази всіх специфічних лінгвістичних патогенних конструктивів, властивих конкретним особам (адресантам) патогенних масивів, можливе не лише встановлення авторства ПД, а й встановлення істинності / патогенності та подальша ідентифікація автора ПМд, що, безумовно, уможливить інтенсифікацію лінгвістично-орієнтованих розробок у галузі інформаційної безпеки країни, а тому і стане фокусом наших подальших наукових розробок.

Розробки же у цій сфері дадуть змогу не лише виокремити домінантні стратегії їхньої побудови зазначених патогенних масивів та глибинні механізми їх конструювання, а й способи протидії кожному з типів ПІСО, що прислужиться не лише у поглибленні відповідних положень НЛП, сугестивної лінгвістики та психолінгвістики, а й у можливому формуванні відповідних планувальних рішень в галузі державної інформаційної безпеки України, що є особливо важливим аспектом сучасної інформаційної політики держави в умовах гібридних воєн і максимально унаочнює перспективність дослідження.

Список літератури:

1. Дубов Д. В. «Стратегічний наратив»: до проблеми реалізації сутнісної складової стратегічних комунікацій в Україні». Аналітична записка. № 8, «Інформаційні стратегії» URL: <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/informaciyni-strategii/strategichniy-narativ-do-problemi-realizacii-sutnisnoi> (дата звернення: 29.05.2023).
2. Ковалевська А. В. Нейтралізація патогенних дискурсів: стратегія тролінгу. Актуальні питання гуманітарних наук. *Міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. 2020. Вип. 34, Том 2. С. 160–167.
3. Ковалевська А. В. Нейтралізація патогенних дискурсів: стратегія спростування. *Наукові записки ВДПУ імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство)*. 2020. Вип. 31. С. 132–141.
4. Курбан О. В. Сучасні інформаційні війни у мережевому он-лайн просторі : навч. посіб. Київ : ВІКНУ, 2016. 286 с.
5. Потятиник Б., Лозинський М. Патогенний текст. Львів: Місіонер, 1996. 296 с.
6. Радковець Ю. І. Ознаки технологій «гібридної війни» в агресивних діях Росії проти України. *Наука і оборона*. 2014. № 3. С. 36–42.
7. Allied joint doctrine for psychological operations. URL: <https://info.publicintelligence.net/NATO-PSYOPS.pdf> (дата звернення: 29.05.2023).
8. Bard A., Söderqvist J. Netocracy: The New Power Elite and Life After Capitalism. London, GB: Pearson Education, 2002. 269 p.
9. Kovalevska A. Pathogenic texts identification: case of Ukraine. “*Sciences of Europe*”. 2020. Issue 60, Vol. 3. Pp. 6–9.

10. Kovalevska A. Ukraine's Political Advertisement: Suggestion Realization Strategies Analysis. *Лінгвістичні студії (Linguistic studies)*. 2020. Вип. 40, Том 1. С. 112–121.
11. Kovalevska-Slavova A. Wartime PSYOPS: Types of Failure. *“Colloquium-journal”*. 2022. № 35 (158). Рр. 36–38.
12. Kovalevska A., Kovalevska T., Kutuza N., Lakomska I. Suggestion Algorithm in Advertisement Mega-discourse: Hypnotic Inductors Systematics. *Journal of Language and Linguistic Studies*. 2020. Issue 17 (Special Issue 2). Рр. 1294–1307.
13. Longley R. An Introduction to Psychological Warfare. ThoughtCo. URL: <https://www.thoughtco.com/psychological-warfare-definition-4151867> (дата звернення: 29.05.2023).
14. Psychological Operations. Joint Publication under the direction of the Chairman of the Joint Chiefs of Staff (CJCS) of the US. URL: <https://irp.fas.org/doddir/dod/jp3-13-2.pdf> (дата звернення: 29.05.2023).
15. Special Operations. Psychological Operations. URL: [E-resource]. Access mode : <https://www.goarmy.com/careers-and-jobs/specialty-careers/special-ops/psychological-operations.html> (дата звернення: 29.05.2023).

Kovalevska-Slavova A. V. COMMUNICATIVE STRUCTURE OF MODERN PSYOPS

The article is dedicated to distinguishing the communicative structure of modern informational-psychological operations (PSYOPS) in view of their immanent suggestiveness of pathogenicity. Since the main goal of PSYOPS, which is to support or change the addressee's particular preferences, involves non-identitic distortion of the interpretation of objective reality as its fundamental feature, therefore of great importance, especially under the conditions of the current socio-political situation in Ukraine, acquires not only the issue of systematizing the PSYOPS as an extremely powerful phenomenon of the state's modern information space, but also the problem of formulating strategies and tactics to counteract the negative influence produced by pathogenic texts within the framework of PSYOPS. The development of such further mechanisms for counteracting the negative effect of PSYOPS is possible only under the condition of a clear definition of the linguosuggestive structure of PSYOPS and the qualification of their linguistic component itself as the dominant of the information destruction, as well as determining its suggestive specificity, which will undoubtedly enable the identification of pathogenic elements of such information and, thus, the possibility of reduction, neutralization or at least minimization of its consequences. The article also outlines both the features of the classical directions of studying suggestion and the specifics of the latest creative sciences devoted to the analysis of influential discourses, and presents the newest multidimensional and complex scientific direction of spin-suggestology, which is directed both onto the scientific study of suggestion, that is, communicative influence, and potential changes in the perception of certain suggestive discourses by the recipients, a certain semantic «spinning» of the suggestive discourse, its artificially created peculiar versatile, multifaceted actualization; and partly onto forming an algorithm for neutralizing the pathogenicity of PSYOPS mega-discourses as an inseparable complex of immanently suggestive verbal, non-verbal and extralinguistic indicators, as well as the ecologization and depathologization of the information space in the specified discursive segment, which is a particularly important aspect of the state's modern information policy in the conditions of hybrid wars and maximally visualizes perspective of the research.

Key words: PSYOPS, informational-psychological operations, communicative influence, suggestion, NLP, pathogenic texts, spin-suggestology, communicative structure.